

3. Атамас П.Й. Облік та оподаткування підприємств малого бізнесу. К.: Центр учбової літератури, 2012. 416 с.

4. Кізіма А.Я. Податкове планування у системі податкового менеджменту. *Фінанси України*. 2003. № 2. С. 15-20.

ФІНАНСОВИЙ МОНІТОРИНГ ЯК ЗАСІБ ДОСЯГНЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Ткач І.С.

*Науковий керівник: Курчата І.М., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Досягнення стійкого економічного зростання неможливе без організації протидії кризовим явищам і відродження ефективного функціонування підприємств, яке потребує розробки теорії та практики моніторингу процесів господарювання. Існуюча необхідність відстеження фінансової стабільності підприємства, аналіз та оцінка переваг і недоліків при порівнянні з конкурентами, короткострокове прогнозування щодо покращення умов господарювання дозволили обґрунтувати методіку моніторингу фінансової конкурентоспроможності.

Основними цілями фінансового моніторингу мають бути: оцінка наявного потенціалу підприємств, груп підприємств, районів, міст, регіонів; укрупнена вартісна інвентаризація активів і зобов'язань; підвищення фінансової стійкості підприємств, виявлення існуючих резервів, а також визначення можливості відновлення або втрати платоспроможності на підприємствах; вдосконалення нормативної бази фінансово-економічного аналізу; проведення робіт по реструктуризації заборгованості; впорядкування розподілу засобів державної і регіональної підтримки підприємств; підвищення фінансової стійкості регіонів; розвиток конкурентного середовища, зниження рівня монополізму.

Для ефективного функціонування системи постійного моніторингу підприємств, галузей і регіонів повинні бути сформовані певні фінансові кадрові, організаційні, технічні, інформаційні передумови, а на меті моніторингу фінансової стійкості є створення системи постійного спостереження за змінами найважливіших фінансових показників, що характеризують конкурентні переваги серед учасників конкурентної боротьби в умовах постійної зміни кон'юнктури, та поглиблене розуміння і вивчення тенденцій розвитку підприємств для сприяння прийняттю обґрунтованих рішень щодо ефективного управління підприємством.

Принципово важливим є комплексність у підході до розробки та впровадження системи моніторингу фінансового стану підприємства, тобто дослідження за допомогою діагностичного апарату як статичного стану об'єкта, так і його розвитку у часі. З цією метою запропоновано наступну схему системи моніторингу фінансового стану підприємства (рис. 1) та визначено характеристики елементів даної системи.

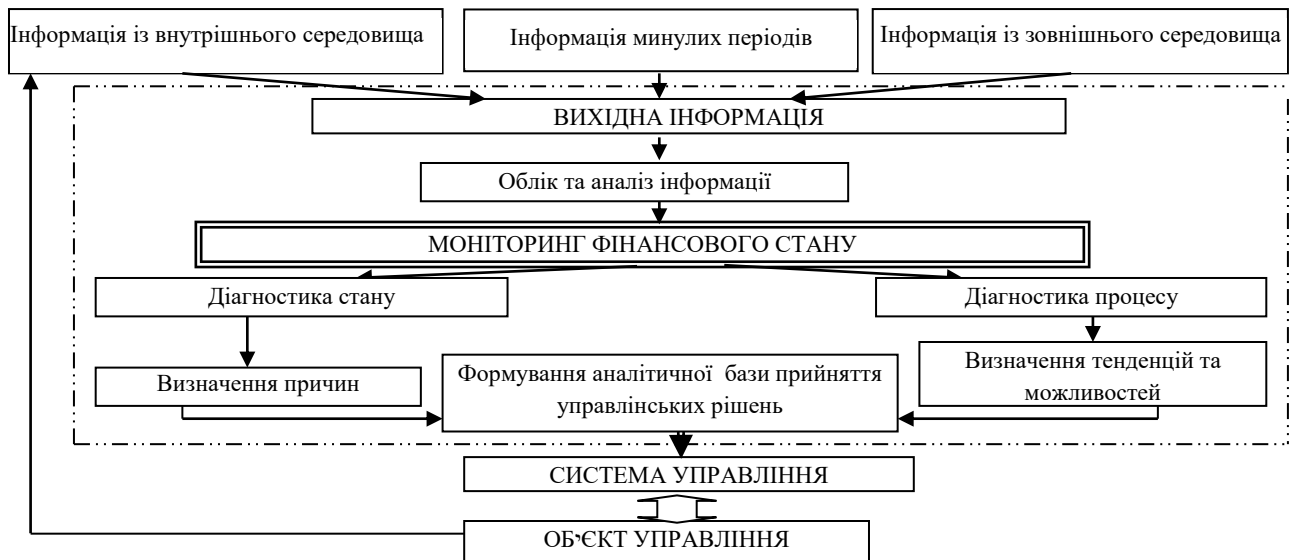

Рисунок 1 – Система моніторингу фінансового стану підприємства

Вихідною інформацією для наведеної системи моніторингу є інформація, що надходить із внутрішнього та зовнішнього середовища об'єкта дослідження, а також інформація минулих періодів. Вимогами до вихідної інформації є своєчасність, повнота, вірогідність, репрезентативність, цінність та доступність. Результатом даної системи є формування аналітичної бази для прийняття управлінських рішень.

В свою чергу, система управління через реалізацію управлінських рішень впливає на об'єкт управління, що є джерелом інформації із внутрішнього середовища, яка є входом до системи моніторингу. Дані елементи знаходяться у безперервному взаємозв'язку, створюючи замкнений цикл моніторингу фінансового стану підприємства.

Узагальнені та запропоновані принципи оцінювання фінансової стійкості підприємства представлено на рис. 2 [2].

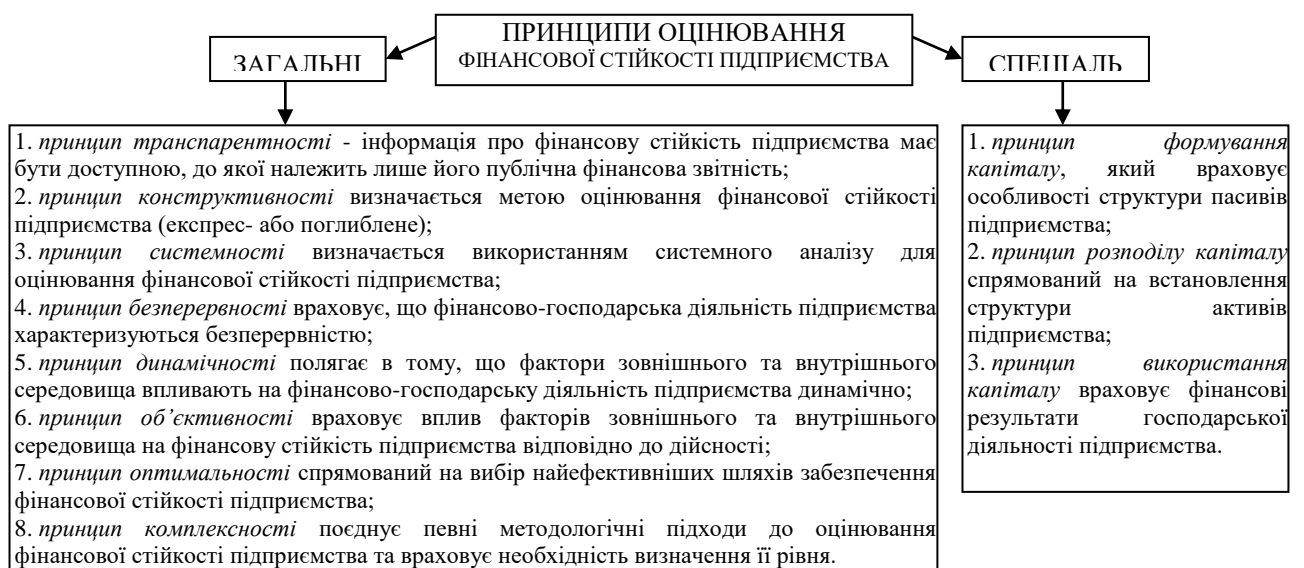

Рисунок 2 – Принципи оцінювання фінансової стійкості підприємства

Література:

1. Тельнова А.В. Антикризисная программа и ее роль на современном отечественном предприятии. *Економіка: проблеми теорії та практики*. 2002. Вип. 134. С. 174-178.

2. Тридід О.М., Орехова К.В. Організаційні засади забезпечення фінансової стійкості підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2005. Частина 2, том 2. С. 14-17.

НЕОБХІДНІСТЬ РАЦІОНАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Штонда А.В.

Науковий керівник: Яковенко С.Л., викладач I категорії

Лозівська філія

Харківського державного автомобільно-дорожнього коледжу

Процес організації бухгалтерського обліку передбачає вибір, впорядкування, встановлення зв'язку та об'єднання в часі й просторі необхідних складових. Таке розуміння є основою для пояснення організації бухгалтерського обліку, як цілеспрямованого об'єднання, встановлення зв'язків, складових, які забезпечують виконання бухгалтерським обліком своїх завдань.

У цілому, організацію бухгалтерського обліку визначають як: сукупність способів створення та впорядкування системи бухгалтерського обліку, для забезпечення її функціонування, з урахуванням особливостей суб'єкта господарювання; систему умов та елементів побудови облікового процесу, для отримання достовірної і своєчасної інформації про господарську діяльність підприємства та здійснення контролю за раціональним використанням майна власника; науково обґрунтовану сукупність умов, які забезпечують найбільш економне та раціональне здійснення збору, обробки та зберігання бухгалтерської інформації для оперативного контролю за правильним використанням майна підприємства та надання користувачам неупередженої фінансової звітності.

Організація бухгалтерського обліку – це сукупність заходів власника (керівника) підприємства, які мають цілеспрямований характер щодо створення, забезпечення, постійного впорядкування і вдосконалення функціонування системи бухгалтерського обліку та здійснення його процесу на підприємстві. Виступаючи передусім в якості методичної бази, організація бухгалтерського обліку забезпечує отримання, відображення і застосування знань про принципи, форми й способи побудови процесу бухгалтерського обліку, отримання інформації про господарську діяльність підприємства.

Варто зазначити, що слід чітко відрізнити поняття «організація» і «ведення» бухгалтерського обліку. Організація бухгалтерського обліку – це прерогатива власника (керівника) у співпраці з обліковими працівниками. Ведення бухгалтерського обліку входить до обов'язків облікових працівників та